

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria iij. post d[omi]nica[m]. iiij. Quad. Textus eua[n]g. Joa[n]. cap. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Feria. iiii. post ro. iiii. Quadra.

hserofo. In pasca in die fe. .i. solentate
q̄ sepre dieb durabar (mktū crediderūt
in noie ei) credētes. s. q̄ esset ch̄s (vidē
tes signa:) Sic em̄ doctrina hūana fit
nota p̄ resolutionē ad p̄ncipia p̄ma: ita
doctrina fidei p̄ resolutionē ad signa q̄
fiūt in testimoniū eius. Cū em̄ miracu
la solus de⁹ faciat: optet dicere vel q̄ ta
lis doctrina sit vera: vel q̄ de⁹ esset rest⁹
falsitatis: qd̄ absurdū est. Sed si mira
culū ita cōvincit: q̄re videntiū idē mira
culū ali⁹ credit: alius p̄o nō credit: Ad
hoc dico q̄ idō est. qz aliq̄ nō credūt mī
raculū illū esse v̄e a dō in testimoniū ta
lis doctrie. Un̄ demones q̄b cōstat mī
racula esse vere miracula. i. diuina p̄tute
facta: eo q̄ torā p̄tute naturalē seu crea
tam cōprehendūt: si miraculū aliq̄d ste
ri viderūt credere cōpellunt (q̄ facte
bar) Lōra: qz nlla tunc legūt fecisse si
gna. Ad hoc d̄ Orig. q̄ nō om̄ia facta
saluatoris sunt sepra. vt p̄z Jo. xx. Nō
em̄ intrēdebāt euāgelistē scribere om̄ia
gesta ch̄i: qz nō iufficebāt. sed ex mul
tis voluerūt aliq̄ scribere q̄bus pbare
vera diuinitas z hūanitas. Vel dicen
dū est fm̄ eundē q̄ mirabile signū visus
est eis ip̄a electio videntū. vt d̄icum
est vbi sup. (Ip̄e aut̄ iesus nō credebat
semetip̄m eis) .i. nō p̄fidebat in eis fm̄
Chry. S; si credebāt in eū: q̄re ip̄e non
se credebat eis: Ad hoc d̄ Chry. q̄ isti
erāt rudiores. Nā p̄pter signa credide
runt: qd̄ p̄ncip ad rudes. rōnabiles aut̄
p̄ doctrinā z p̄phetias trahēbāt. Quia
gerāt rudes z impfecte credebāt: non
credebat se eis exhibēdo familiarē: et
secreta fidei reuelādo: sicut apl̄s facie
bat. Un̄ vt euāgelista insinuet eos im
pfecte credidisse/ non dixit: crediderūt
in eū: qz. s. needū credebāt eius deſtarē.
sed dixit: crediderūt in noie eius. i. cre
diderūt id qd̄ de eo dicebat noietenus
.i. eū esse iustū z bonū. Vel fm̄ alios h̄
est: qz illi erant impfecte credētes: z euz
hoc eis qdam fide se imſicebāt. Vel p̄z
Augu. Ista sunt p̄pter mysteriū facta.
Nā vt d̄r isti gerūt formā cathecumio
rum in eccl̄ia: eo qz. s. q̄ credūt/ sed adhuc
nō s̄ baptizati: sed instruunt vt bapti

zent. Et si em̄ isti credūt in noie ch̄i: te
sus tñ nō credit se eis. qz eccl̄ia ch̄i ta
lib nō exhibet corp⁹ ch̄i. qd̄ sicut nlls
nlls sacerdos p̄t cōficere: ita null⁹ nlls
baptizat⁹ p̄t suscipere. Nō ḡ talib̄ erbt
bebat se familiarē (eo q̄ ip̄e nosset oēs)
q̄ ad infioza. Imo fm̄ Aug. pl⁹ nouerat
de eis q̄ ip̄met. qz z ip̄e Petr⁹ non no
uit fragilitatē suā qñ pro ch̄o mori vol
lebat: quā tñ scuerat ch̄s. (z qz op⁹ ei
non erat) .i. nō erat necesse (vt q̄s testi
moniū p̄hiberet de hoie) dicēdo ch̄o:
q̄lis esset aliq̄s hō (Ip̄e em̄ sciebat qd̄
esset n̄ homie) imo qd̄ futur⁹ esset: z qd̄
accidere potuisset. In hac pre est mo
rale documentū: de q̄ ait Beda. Quā
p̄pter monemur vt nunq̄ de nra cōscia
securi sim⁹: sed semp solliciti formide
mus. quia qd̄ nos latet: eternū arbitriū
latere non valet. Hec ille.

Feria iiii. post dñicā. iiii. Quad. Textus euāg. Joā. cap. vii.

IAm die festo mediante:
ascēdit iesus in tēplū et
docebat. Et mirabāt iu
dei dicētes. Quō hic lit
teras scit cū non didicerit? Re
spōdit eis Iesus z dixit. Mea
doctrina nō est mea: sed eius q̄
misit me. Si q̄s voluerit volū
tatem meā facere cognoscet de
doctrina mea vtz ex deo sit: an
ego a me ip̄o loqr. Qui a semet
ip̄o loquit. gl̄iam p̄riā q̄rit. qui
aut̄ q̄rit gl̄iam ei q̄ misit illū: h̄
verax est: z iniusticia in illo nō
est. Nōne Moyses dedit vobis
legē: z nemo ex vobis facit legē
Quid me queritis iterficere?
Rūdit turba z dixit. Demoniū
habes: q̄s te q̄rit iterficere: Re
spondit iesus z dixit eis. Vni
opus feci z om̄es miramī. Pro
prerea Moyses dedit vobis cir
cūcisionē: non qz ex Moysē est:

sed ex p̄ibus. Et in sabbato circūcisio
 nez accipit hō in sabbato vt nō
 solua flet. Doyi mibi indigna
 mini: qz totū hoiez sanū feci in
 sabbato. Nolite iudicare fm sa
 ciem: sed iustū iudiciū iudicate.
 Dicebant ḡ qdam ex hierosoly
 mis: Nōne hic est quē q̄runt in
 terficere: Ecce palā loquit: et
 nihil ei dicūt. Nunquā vere cog
 uerūt p̄ncipes: qz h̄ est ch̄s.
 Sed hūc scim⁹ vnde sit: ch̄s ve
 ro cū venerit nemo scit vnde sit.
 Clamabat ḡ iesus docēs in tē
 plo z dicens. Et me scitis: z vn
 de sim scitis: z a me ip̄o non ve
 ni: sed est verus q̄ misit me: quē
 vos nescitis. Ego scio eū: qz ab
 ip̄o sum: z ip̄e me misit. Quere
 bant ḡ eū app̄hendere: z nemo
 misit in illū manus: qz nondū
 venerat hora eius. De turba au
 tem multi crediderūt in eum.

Iam die festo mediā
 re. zc. Jo. vii. In p̄senti euan.
 tangūt tria p̄cta: q̄ sunt Ad
 miratio: rep̄h̄sio: z dubitatio.
 Quātū ad p̄mū tangūt admiratio:
 qua ch̄o docēte iudei tenebant. Et
 ca quā sciendū est q̄ ea q̄ in p̄senti euan
 gelio narrant cōtingerūt in festo sceno
 phagia: vt dr̄ br̄s Jo. Erat aut̄ sceno
 phagia festū tabernaculoꝝ: q̄ septe die
 bus comedebāt in ymbraclis frondiū
 in memoriā b̄n̄ficioꝝ q̄ a deo receperūt
 ambulādo per desertū. Dicit aut̄ a sce
 nos qd̄ est ymbraclū: et phagin qd̄ est
 comedere. Ad hoc festū fuerat ch̄s cū
 suis fr̄ibz inuitat⁹. vt habet̄ infra feria
 tertia post d̄nticam de passione: sed no
 luit ire ad festū p̄ncipiū: sed ascēdit cir
 ca mediū eius. i. q̄rto die. Dicit̄ ergo.
 (Iam die festo) Sumit̄ aut̄ h̄ dies fe
 stus fm̄ Ch̄y. z Augu. p̄ toto tpe solē
 nitaris: qd̄ septe dies cōtinebat (med̄
 ante). i. ex̄te in medio: qz. s. vt ait Au
 gusti. cor dies p̄tererat de festo: q̄r fu
 tū erāt. (ascēdit iesus in tēplū z docet
 bar) publice z parent: nō obstāre q̄ vel
 lent eū iudei occidere. Sz q̄r nō ince
 pit a p̄ncipio festi docere: Ad hoc dicit
 Ch̄y. iō sic eū fecisse: vt arētiores ha
 beret auditoꝝes. Nā in p̄ncipio festi fu
 it q̄st̄: z qdā dicebat q̄ bon⁹ erat: qdā
 vō q̄ nō. sz seducit turbas. Repete aut̄
 eū p̄ntē vidētes: vtriq̄ mag⁹ ei incedē
 bant dicēt. Illi vt aliqd̄ lucraret. z isti
 vt illū p̄benderēt. Theo. ar̄ dr̄ q̄ i p̄n
 cipio festi mag⁹ erāt in tēplū h̄s q̄ erāt fe
 sti: iō ita attentū nō fuisse. Quid vō
 doceret incertū est: sz tū talia z talis do
 cebat. vt q̄ dixerūt: seducit turbas: fm̄
 Ch̄y. mirarent. Nā seq̄. (Et mirabā
 tur iudei) Aug. Et vñ admiratio: Qz
 ml̄ti nouerāt vñ nat⁹: quē ad modū fue
 rit educat⁹. Nūq̄ eū vidēt̄ l̄as discen
 tem: audiebāt tū de lege disputantē: le
 gis testimonia p̄ferentē q̄ nemo p̄ferre
 possz nisi legissz: nō legeret nisi l̄as di
 dicissz. Et iō mirabant di. (Quō hic
 l̄as scit eū nō didicēre:) Hec ille. Est
 aut̄ sc̄l̄dū fz s. Tho. iij. p. q. xij. q̄ ch̄s
 lz habuerit sciam exp̄imentalē z ad q̄st̄ā
 fm̄ quā p̄fectr: tū nihil ab hoie didicē:
 qz fuit a deo p̄stitū: caput in gr̄a z do
 ctrina p̄ferēda hoibz: qz iō venit vt do
 ceret p̄ritatē. Allm̄ ar̄ p̄mū mouēs mo
 uet ea specie mot⁹ q̄ mouet ab aliq̄ eoz
 q̄ mouet. Fuit ar̄ ch̄s fm̄ istā sciaz edo
 cr⁹ a deo: q̄ p̄ creaturas sensibiles docē:
 sic aliḡ mgr̄i p̄ p̄ba. Sz q̄ qz istā sciaz
 nō oia ab in̄sio sciuit. ḡ si ab alto aud
 uisset f̄monē de re quā nesciebat: illā di
 dicisset. Ad h̄ dr̄ s. Tho. vbi s. q̄ cū in
 illā scia sic in etate p̄ficeret: nō accōmo
 dabat auditū sciē nisi vt p̄gruebat etatē
 z tē tā didicērat q̄cūqz audiebat. ista tū
 q̄ dr̄ s. Tho. itelligo q̄rū ad arres z sci
 entias z oia q̄ docēt sup̄posita vocū ipo
 sitioe. Ip̄az ar̄ impōnē vocū z l̄cōz l̄ra
 rū: aut nō didicē p̄ exp̄ientā. aut didicē
 def: nō aut̄ audie do docētes. Sed p̄ra
 qz hoc dicit Aug. q̄ iudei nunq̄ euz vlt

Feria. III. post do. III. quadra.

derūt lras dīcentē. Ad h̄ dico q sic dīc
 Augu. qz nō viderūt eū lraz scholas et
 mgros frēqntantē: cū q̄ stat q̄ aut p̄ ex
 peritā ista nō didic̄/ aut didic̄ audien
 do loqntes z legētes: pura m̄ez vl̄ aliū
 Ipsi em̄ expimētal scia ch̄i fuit natu
 ral. Naturalr aut null? scire p̄r p̄dicra
 nisi p̄dicro mō. Null? t̄n nec m̄/ nec ali?
 ex intentiōe docuit eū ista: qz cū aderat
 etas puentēs vt dīceret a m̄e p̄ba for
 mare: tā p̄f em̄nētā sue imaginatiōis
 z ingeny cul? ysum sp̄ habuit ista didi
 cerat: loqnte m̄e ad aliū finē q̄ ad filiū
 docēdū. Sz eo casu m̄ n̄ se hēbat vt ma
 gistra: sed vt res sebillis: sic z leo visus
 ab eo vel au. it. Ab angel̄ qz vt habet
 vbi s̄. nihil didicit ch̄is Rndit eis ies?
 z dicit. **Dea** doctrina: nō est mea: sz ei?
 q̄ misit me. q̄ū dīcar. Non miremini qz
 ista doctrina ē mibi data a deo. **Cōtra**
 h̄ arguit Aug. qz ista sentētia implicat
 p̄dictiōez. i. mea non mea. **Solut** autē
 p̄tio fm̄ eūdē sic. **Que** ē inq̄ doctrina
 p̄tis nisi p̄bū p̄tis: Ipe q̄ ch̄is ē doctri
 na p̄tis si p̄bū patris est. Sz qz p̄bū n̄
 pōt esse nulli? sz est alicui? z suā doctri
 nā dicit seipm̄: z nō suā: qz pat̄r ē p̄bū.
Quid ei ē tā tuū q̄ tu: z qd̄ tā n̄ tuū q̄
 tu: si alicui? est qd̄ es. **Hec** ille. **Ista** at
 solutio videt̄ obscura: sed est pulcerria:
 z sub alijs verbis sic ponit a sc̄o Tho.
Alīqd dī ē tā tuū dupl̄. **Uno** mō p̄ idē
 ritatē: z sic tu es tu. **Alīo** mō p̄ causali
 ratē vel originē: z sic tu nō es tu? qz nō
 causasti teipm̄. sz fili? quē genuisti ē tu
 us: q̄ t̄n nō est tu? p̄ idē ritatē. **Ch̄is** q̄
 q̄ est doctrina: cū sit p̄bū: dīc. **Doctrina**
 q̄ est mea p̄ idē ritatē. i. ipm̄ p̄bū: nō est
 mea p̄ originē: qz a meip̄o nō sum: sed a
 p̄re. **Dea** q̄ z nō mea diuersimode: nō
 sūt opposita. **Un̄** Aug. post p̄dicra cō
 clusit dī. **Breuit̄** q̄ h̄ mibi dixisse vi
 det. **Ego** n̄ sū a meip̄o. **Hec** ille. **Ch̄y.**
 p̄o sic soluit: qz doctrinā dicit suā: qz eā
 docebat: z nō suā: qm̄ p̄tis erat doctrina
 q̄ eā tradiderat filio. Sz p̄. qz oia q̄ sūt
 p̄tis: sūt etiā filij. **Ad** h̄ dīr̄ ip̄e q̄ cū dīc
 fili? nō ē mea: idē est acsi dīcar: non ha
 beo aliquid diuisum a p̄re. **Et** intendit
Ch̄y. q̄ ch̄is sic vult dīcere. **Doctrina**

mea. i. quā ego p̄dicō: nō est mea p̄ria:
 sed est eadē cū scia pat̄r: mei: z p̄t̄ mibi
 q̄ cōis. **Ab** soluta em̄ i diuinis sūt cōla
Ista aut nō p̄radic̄t. **Frex** aut̄ Aug.
 in. j. de trīnī. sic soluit: vt sit sensus. **Do**
 ctrina q̄ est mea inq̄ntū sum de? nō est
 mea inq̄ntū sum hō: **Sed** p̄ oēs istas so
 lutiones arguit. **Nā** doctrina adq̄sita i
 ch̄io erat sua p̄ causalitatē: p̄ra p̄mā so
 lutionē: z p̄ p̄teritē: p̄ scōam. z fm̄ hu
 manitatē: cōtra tertā. **Ad** h̄ dico tria.
P̄tio q̄ ch̄is cōit̄ docebat ea q̄ fidei sūt
 q̄ p̄ sciam expimētalē nō cogit̄: z ve
 risimile est tūc qm̄ mirabant̄ illū aliq̄ de
 sp̄ualib; docuisse. **Dico** scōo/ q̄ p̄ sciam
 expimētalē nō poruit p̄ seipm̄ p̄cise ad
 dīcere lras legere: qz p̄ istā sciam n̄ p̄t̄
 sciri ea q̄ ab alicui? voluntate depēdent:
 cuiusmodi est significatio lraz: nisi alio
 docere vl̄ loqnte vt s̄. dicit̄ est: si q̄ ista
 ab hoīe docere vel loqnte nō didic̄. etiā
 ista exp̄endo nō cogit̄. sz p̄ infusōe.
Si aut̄ ea didic̄ ab hoīe loqnte n̄ at̄ do
 cente vt v̄ez ē: habuit qd̄ istā sciaz a p̄
 p̄tio z i. p̄p̄o igento hūano: sed t̄n fuit a
 deo vt a p̄ma cā z fuit dei vt efficiēt̄: z
 si nō dei vt p̄ eā formalit̄ scēt̄. **Alīqd**
 em̄ ē alicui? vt subiecti: sic albedo socra
 tis ē ei?. **Et** alīqd vt cause z p̄ncipij acti
 ut: sic fili? socratis dī esse fili? eius. **Id**
 ē de q̄ iudei mirabant̄ n̄ p̄nebat ad ex
 perimentalē sciam: vel si p̄nebat: ipsa
 scia n̄ erat. p̄p̄a ch̄i nisi vt subiecti: n̄ at̄
 vt p̄ncipij p̄mi. **Tertio** dico/ q̄ oēs p̄di
 cte solutioes loquūt̄ de doctrina ch̄i dī
 uina: q̄ docebat q̄cunq; docebat: qz oia
 q̄ nouerat scia expimētalī: nouerat etiā
 scia diuina n̄ ecōuerso. **Si** q̄ q̄ est? doctri
 na erat expimētal z diuina: erat sua z nō
 sua trīb; modis p̄dic̄: inq̄ntū erat diuī
 na: n̄ inq̄ntū erat expimētal. **Probat** at̄
 ch̄is suā doctrinā eē a deo: z nō eē suā p̄
 p̄t̄: q̄ si ip̄am finerit: ex h̄ q̄ d̄ponētes
 passiōes p̄ ch̄im: clare videbāt lumis fl
 dei illā doctrinā esse a deo. **Un̄** dīc̄ (Si
 q̄s voluerit voluntatē ei?). i. q̄ misit me
 (facere) deponēdo vt dī **Ch̄y.** oēm in
 uidā z omē odiū p̄ra me: z credēdo in
 me quod est voluntas dei fm̄ Augusti.
 (cogit̄et d̄ doctrina) mea. i. (vtrū ex deo

sit) rāq̄ p̄formis diuine volūtatē imo rā
 q̄ mibi cōtata a p̄te q̄ ad diuinitatē rā
 q̄ indita q̄ ad hūanitatē (an ego a me
 spo). i. ex p̄p̄o capite loqr̄. Et h̄ d̄r q̄ li
 cet vere i aliq̄ a p̄te discordare nō possit
 poterat tñ fm̄ op̄tione illoz. Q̄ ar̄ ex
 suo capite nō loquat̄ p̄bat a signo dicēs
 (Qui a semet. loqr̄). i. q̄ vult p̄p̄ia instru
 ere doctrinā: relicta illa quā de^o reuela
 uit: gl̄iam p̄p̄ia q̄rit. (Qui aut̄ q̄rit glo
 riā ei^o q̄ m̄it̄ illū). i. dei (hic verax est)
 qz nō fingit vanā doctrinā (z iniusticia
 in illo non est) Presupponit aut̄ ch̄s in
 his p̄bis q̄ eis cēt p̄ signa notū q̄ ip̄e p̄
 p̄ia gl̄iaz nō q̄rebat: s̄ t̄m̄ō dei. z cō
 sequēter q̄ nō fingebar mendacia. In
 hac p̄te est l̄rale documētū de q̄ Augu.
 ait. Si q̄s aut̄ parū intellexerit audiat
 p̄siliū qd̄ dñs dat d̄s. Si q̄s voluerit zē
 Quid est: Si q̄s voluerit volūtatē ei^o
 facere: h̄ ē credere i eū. Ip̄se em̄ sup̄ d̄
 x̄t. Hoc est opus dei vt credatis in eū
 quē ip̄e m̄it̄. Quis aut̄ nesciat h̄ ē fa
 cere volūtatē dei: opari opus ei^o? Lo
 gnoscere aut̄ h̄ est intelligere. Ergo no
 li querere intelligere vt credas: sed cre
 de vt intelligas: qz n̄ss̄ crediderit̄ nō in
 telliget̄. Hec ille. Et v̄de f̄ velle q̄ qui
 aliquid credit intelligit illū i patria vidē
 do illud in se: in via p̄o intelligit illud
 in q̄ntū postq̄ semel crediderit illū: ap
 parebit ei credibilis q̄ p̄tus.
 Quantū ad sc̄dm̄ tangit qd̄ā rephē
 s̄o quā ch̄s fec̄ iudcis: z i ea vult se ex
 cusare de vno d̄ q̄ criminabant eū. Sic
 em̄ d̄r Ch̄y. duo ch̄s obijciebāt iud̄i
 P̄io q̄ solueret sabbatū z p̄seq̄nt̄ legē
 Sec̄do q̄ se equalem faceret deo. Hic q̄
 excusat se de p̄mo: ostēdēs q̄ ip̄i potius
 soluit legē dicens (Nōne moyses dedit
 vobis legē) z nō gentilibus: ita q̄ vos estis
 q̄ tenemini illam adimplere (z nemo ex
 vob̄ fac̄). i. implet̄ (legē) qz estis hominib̄
 de. P̄o subdit̄ (Quid). i. q̄re (me q̄ritis
 interficere?) q̄si diceret fm̄ Ch̄y. Et si
 ego dissolui legē hoiem sanās: trāsgres
 s̄o fuit i salutē. Vos ar̄ trāsgredimini in
 malū. Et nota q̄lis fuit iudeoz stultit̄
 cia. Ext̄siabāt ei licitū hoiēz i sabbato
 lapidare: nō aut̄ sanare: qd̄ p̄t̄: quia q̄i

lutū fec̄ ch̄s ex sp̄uto: z iunxit oculos eed̄
 ei erat sabbatū: z tñ eadē fere hora volu
 erūt eū lapidare: vt p̄t̄ Jo. ix. z certū ē
 q̄ ē maḡ fuisse op̄ hoiēz lapidare q̄ il
 luminare oculos. Et si dicat̄ q̄ bono fine
 faciebāt: dicēdū ē: q̄ m̄to meli^o p̄o bo
 no fine hoiē sal^o q̄ hoiē mo: s̄ p̄curari.
 (R̄ndit turba) turbata (z dixit: de mo
 niū habes) tō rāq̄ amēs loqr̄ (Quis re
 q̄rit interficere?) q̄si diceret. Null^o. Pu
 tabāt em̄ forte q̄ lateret̄ sul cogitatus.
 Ch̄s aut̄ nō reddidit maledictū p̄ ma
 ledictio: neq̄ etiā p̄ulcit eos q̄ eū q̄rerēt
 interficere: s̄ tranquille r̄ndit: z q̄rit dissol
 uere id qd̄ ei d̄ sabbati solutiōe obijcie
 bāt. D̄r q̄ (R̄ndit Iesus z dixit. Unū
 opus). i. vnā sanatiōe: (fecit in sabbato)
 q̄n. i. sanauit laquidū i p̄batice p̄t̄ sc̄ina:
 vt forte als sanādo aliū (z oēs mirami)
 id ē turbamint z tumultuar̄ fm̄ Ch̄y.
 Arguit aut̄ q̄ licebat ei curare i sabb
 ato z itēdit t̄le argumētū. Si sanare ho
 minē i sabbato eēt p̄ legē: etiā z circūci
 dere hoiem esset p̄ legē: imo m̄to forti^o
 qz est opus maḡ fuisse. Nā sanatio f̄
 bat solo p̄bo ineredū. Nō aut̄ est p̄ legē
 sc̄dm̄: eo q̄ ad gl̄iam dei stat: q̄ neq̄ p̄t̄
 m̄. Et si dicas q̄ sc̄dm̄. i. circūcisio erat
 ad gl̄iam dei vel salutē circūcisio sp̄ual̄
 idē dicā de sanatiōe. Et h̄ ē qd̄ d̄r (P̄o
 p̄terea moyses dedit vob̄). i. p̄cepit i l̄
 ge circūcisio: nō qz ex Moyses est) id ē
 nō qz ip̄e eā accepit a deo p̄mo z imme
 diate (sed) supple qz est (ex patribus) ad
 Moysen deriuatū: qz data fuit ab: ae
 Ben. xvij. (Et i sabbato circūcidit̄ ho
 minē). i. si sabbatū fuerit dies octauus
 nati infant̄: vt d̄r Aug. Lex em̄ sic sab
 batū custodit̄: ita z octaua die p̄curum
 circūcidit̄ mādabat. (Si q̄ circūcisio)
 q̄ nō iustificat aiam sic neq̄ gr̄am con
 fert ex ope op̄ato: vt dicit̄ ē i die circū
 cisio: sed solū est signaculū salut̄ fm̄
 Aug. (accipit homo in sabbato). i. sine
 solutiōe leḡ: imo (vt nō soluat̄ lex moy
 si: mibi indignamini q̄ totū hominē sa
 num fecit in sabbato) totum inq̄ id est
 q̄ntum ad corpus z animā: fm̄ sanctum
 Tho. Aug. Sunt aut̄ p̄hibita seruilia
 opa i sabbato. Nūqd̄ fuisse op̄ ē homi^o

Feria. III. post do. III. Quadra.

nē sanare sabbo: **D**āducatur qdē z bībī
ris sabbo qz pīnet ad salutē: p qd ondt
tis opa salutē nllō mō esse omittēda sab
baro **H**ec ille. **L**z autē fm **L**hry. chūs
nō dicat apce sanādo se aliqd mal^o fecit
se cūcūctōe q erat pīcularis sanitas: tñ
narrat factū. deīn hozat yr recte iudic
cēt dī. (**N**olite iudicare fm factē: sed iu
stum iudiciū iudicare.) q. d. fm **L**hry.
Nō qz apd vos moyses est mator^o glie
q̄ sim ego: ex psonaz dignitate feratis
Iniam: s; ex rez natura qd est iuste iudic
care. **A**lls autē iusauit moysen q iussit
sabbatū solui p̄f mādātū circūctōis
qd nō ex lege: s; aliūde erat. **I**n hac p
te est morale documētū de chūi paria in
iurijs. de q̄ **B**e. ait. **L**hūs nob parie re
liq̄t exm̄ yr q̄tēs nob ab aliqb̄ falsa ob
iēctūnt p̄uicia / patient̄ tolerem^o: z vera
q̄ possum^o nō obijctam^o: s; salutaria mo
nstra p̄dicē^o. **H**ec ille. **S**ūt autē s; **S**en.
q̄ruoz remedia q̄ illas inturtas. **P**ri
mū est esse magnimū: p̄nter te recepī
se inturiā nō repurare. **S**en. **Q**uid fa
cier sapiēs colaphis p̄cussus: **Q**d fecit
in q̄t **L**ato q̄ p̄cussus in ore / negauit se
inturiā recepisse. **S**edm̄ est distitare se
nō audire vel videre. **S**en. **N**ō expedit
oia audire aut videre. **N**on vis esse ira
cūdus: nō sis curiosus. **T**ertū est in lu
dum z solatū inturtas p̄uerrere. **S**en.
Eircūscribēda est inturia: yr in ludū to
cūq; vertat. **S**ic fm eū **D**iogenes cō
spur^o a **L**entulo. **A**ffirmabo in q̄t o **L**e
tule falli eos q̄ negant te os hīc. **Q**uar
tū est obliuio. **S**en. **I**nturtaz remediū
Allegorice tñ iste hō tor^o (obliuio ē.
sanar^o in sabbo. i. in rege mozt^o chūi: est
hūanū gen^o vel p̄ncipū eius **A**dā: in q̄
fuerit q̄ruoz ifirmitates. **U**na. i. causa
ta ex nimia comestōe. s; pomī vetri.
quā chūs curauit ieiunio. xl. diez. **E**t
alia causata ex nimio frigore seu caren
tia charitat^o: quā sanauit sudore ex im
mēso calor^o amore p̄deūte. **E**t qdā cau
sata ex abūdātia z corruptōe sanguis:
i. copia frenoz: quā sanauit p̄ minurto
nē q̄ totū suū sanguinē effudit. **E**t qdā
q̄ causat ex humoz. i. vltioz corruptōe:
quā sanauit p̄ amare portōis. i. fellis z

acetū sumptōem. **A**nagogice p̄o feat
idem. **S**anabit autē totū hoiem p̄fecte
in resurrectōe corpoz gloriosa.
Quātū ad scū rāgī dubitatio q̄ fu
it in p̄plo. an chūs eēt chūs: cū dī (**D**i
cebāt q̄ qdā ex hierosolymis.) i. oriūdi.
vel q̄ hierlm̄ inhirabāt: z mel^o nouerāt
p̄silia p̄ncipū: fm **L**hry. **H**i mag^o erāt
chūi signis portit^o: z tñ erāt miserabillo
res alijs. qz vidētes siḡ deitaz ei^o oia p
uertebāt iudicio corrupoz p̄ncipum.
(**N**ōne h̄ est que q̄rūt iudet.) i. p̄ncipes
iudeoz (infficere: **E**cce palā loq̄t: z nll
ei dicūt) **A**ug. **N**ouerāt em̄ q̄ sentētia q̄
rebat: mirabant q̄ potētia nō tenebat.
Igit̄ nō plene icelligētes chūi potentā
putauerūt eē p̄ncipū sciam q̄ ei p̄p̄erēt.
Hec ille. **U**n̄ subdūt (**N**unqd̄ p̄e cog^o
uerūt p̄ncipes: qz h̄ est chūs: q. d. **F**orte
penitēt: qz coḡscūt istū esse chūm. **S**ed
eis occurrebat argumētū ad p̄riū. **U**n̄
dicūt (**S**z hūc scim^o vñ sit) qz de naza
reth galilee (chūs autē cū venerit nemo
scit.) i. sciet (vñ sit) **Q**uerit autē **A**ugu.
Un̄ isti hēbant hāc credulitatē de chūo
cū sc̄ptura p̄nūctet q̄ nazare^o vocabit̄.
z q̄ i berblee iude nasci deberet. **E**t dē
q̄ sc̄ptura de chūo p̄dicūt vñ eēt q̄rū ad
hūanitatē: s; q̄rū ad diuinitatē dicitū est
p̄ **E**sa. **S**narōem ei^o q̄s enarrabit: **E**t
hic p̄cessit hec opio. **L**hūs autē s; **A**ug.
declarauit qz z sc̄rēt vnde eēt: z nesc̄rēt
vñ eēt: cū subdit̄ **E**lamabat q̄ iesus do
cēs in tēplo) yr oēs eū possent audire q̄
de hac re mustabāt: z yr eos faciat p̄e
cūdari fm **L**hry. (dicēs. **E**t me sc̄rēt.)
i. s; hūanitatē (z) eodē mō (vñ sim sc̄rēt)
qz fm q̄ dī **A**ug. in hac re solus latebat
p̄gis p̄rus: q̄ excepto totū nouerūt in te
su qd ad hoiem p̄inet. i. p̄tam z pen
tes z effigē quā gerebat: s; q̄rū ad di
uinitatē subiūgīt fm eundē **A**ug. (z a
meip̄o nō veni) qz. i. a seip̄o nō est. fm
s. **T**ho. (s; est ver^o q̄ misit me.) q. dicat
Nō sum de nūero eoz q̄ sine cā venerūt:
nō misit. i. a deo fm **L**hry. **I**ste autē m̄t
tens est d̄s p̄r q̄ misit chūm rōe noui est
fect^o in creatura: z rōe origis diuine s̄l.
Spūs autē sc̄rēt rōne p̄mi t̄m. **I**mo et
ipe seip̄m misit. **U**lde s. **T**ho. i. di. xv.

Quod autem verum est patet: vere misit filium secundum
 Chrysostomum. In vera carne et non phantastica:
 secundum quod dixerit heretici (quod vos nescitis)
 et propter verum dicitur Hylarum. vi. dicitur. nescitis. vii. l.
 a quo sum. Nesciebatur autem istum deum neque con-
 spensive neque briffice. Primum enim modo soli
 lus deus novit deum. Secundo autem modo soli be-
 arti. Sciebatur autem de deo: quod est vel saltem
 scire poterat. sed de deo patet ut sic nihil
 penitus sciebatur: quibus per fide scire potuit
 sentit quod in divinis erat patet: filius: et spiritus sanctus.
 quod de his scripture loquuntur: ut dicitur forte
 in die trinitatis / vel aliter. (Ego scio eum)
 sed si vultis eum scire a me quod scite. Primum enim
 nemo novit nisi filius (et si dixerit quod ne-
 scio eum: ero similis vobis mendax.) Quamvis
 autem sit impossibile christum esse mendacem: si tamen
 diceret mendacem esset mendax. Nihil enim
 prohibet verum esse conditionale, cuius omnes
 presunt se falsae et impossibiles. Unde dicitur potest
 peccare si vult: quibus velle non possit. Si
 ei vellent peccare / peccaret: et propter pos-
 set peccare. (Sed scio eum) conspensive et
 briffice. Primum patet per psalmum. Tho. i. q. xliij.
 secundum Joannem. ii. pre. q. xxxiiij. Fuit enim ab
 infanti sue conceptionis spiritus comprehensor illius et
 viator usque ad mortem. (quod ab ipso sum). i.
 peccato per generationem divinam ab eo in idem
 tate deitatis: secundum Hilarium. et propter eandem ha-
 beo sciam eum eo. (et ipse me misit) in hunc
 mundum secundum carnem. ut dicit Augustinus. Sed quod
 dicitur ab ipso sum in presenti: et ille me misit:
 in preterito: Ad hoc dico quod filium esse a patre
 nihil aliud est quam filium generari a patre: quod ge-
 neratio in eternitate fit / non in tempore. Eterni-
 tatis autem est infinita duratio. ideo li-
 cet indivisibilis sit: tamen coexistit omni tempore.
 Non est ergo intelligendum quod aliquis filium genera-
 vit patre: nunc autem non generet. quod spiritus genera-
 vit et spiritus generat: et spiritus generabit. sic spiritus di-
 citur per hunc suum. Si enim aliquis non generaret
 non diceret tunc per hunc: et propter non haberet con-
 ceptum: et propter nihil intelligeret. Filium ve-
 ro misit a patre dicitur duo. scilicet filium originalem
 et a patre. et novo modo esse in creatura
 quod secundum est in tempore. Ideo ita aliquis fuit
 christus incarnatus in preterito / quod non incarna-
 tur in presenti: sed incarnatus est. (Quere-
 bant ergo eum apprehendere) Sed quod dicitur. Quis
 debant enim bene de eo dubitare an esset

christus. Ad hoc dicit Chrysostomus. quod fuerit irrita-
 tari in eo quod dixerat: quod vos nescitis: tan-
 quam supbia. Vel forte quia eos dixerat menda-
 caces. Vel possumus dicere quod alij fuerit /
 qui erat ad eum dispositi: et alij contra eum.
 (Et nemo misit in illum manus) quia ipse
 noluit (quod nodum venerat hora eius) in qua
 se vellet pati secundum Augustinum. non in qua factus
 se vellet pati secundum Augustinum. De turba autem mul-
 ti crederent in eum) quod non ita odio et in-
 vidia prepediebat ut principes In hac p-
 te est documentum quod multi sunt quibus vicia
 placent: et correctio vel obiurgatio dis-
 plinet. sic isti fuerunt irritati: quod christus eos
 novit de mendacio. Bern. Esse peccato-
 res volumus: et nolumus extirpant. hec ille

Febr. iij. post dominicam quartam Quad.
 Textus euange. Joann. cap. x.

Deteriens iesus vidit
 hominem cecum a natiuitate
 te. Et interrogavit eum
 discipuli sui. Rabbi: quis
 peccavit: hic autem pentes eius: ut
 cecus nasceretur? Respondit Je-
 sus. Neque hic peccavit: neque pa-
 tres eius: sed ut manifestentur
 opera dei in illo. Ne oportet operari
 opera eius qui misit me donec di-
 es est. Venit nox quoniam nemo potest
 operari. Quoad in mundo
 sum: lux sum mundi. Hec cum
 dixisset: expuit in terram: et fecit
 lutum ex sputo: et linxit lu-
 tum super oculos eius: et dixit
 ei. Vade lava in natatorio assisioe
 quod interpretatur missus. Abijt ergo et
 lauit: et venit videns. Itaque vici-
 ni et qui viderant illum prius quod men-
 dicus erat: dicebant. Nonne hic
 est qui sedebat et mendicabat?
 Alij dicebant: quia hic est alij au-
 tem nequaquam: sed similis est eius: